

מדינת ישראל
ועדות המשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק בד"מ 2/6/25

12 באפריל, 2026

בפני חברות הועדה:

גב' לימור איזנברג	- יושבת ראש
גב' תמר וכטר	- נציגת הסתדרות האחים והאחיות
עו"ד רעות שגיב-גרטלר	- נציגת היועצת המשפטית לממשלה

התובע:

המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות
באמצעות עו"ד אביה רבינוביץ ו/או תומר דגני חנית
נגד

הנקבלת:

האחות גופרן עבד אלחלים
באמצעות עו"ד שמואל ברזני
משד' גושן 1 קרית מוצקין

המלצה לפי תקנה 16 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות)

התשמ"א - 1981

הקובלנה

1. ביום 8.6.2025 הוגשה קובלנה נגד הנקבלת, אחות מוסמכת מ.ר. 231031. כעולה מכתב הקובלנה, הנקבלת הורשעה ביום 6.5.25, על פי הודאתה, בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, גניבה בידי עובד, שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום בכוונה להונות ונטילה או החזקת רכיב חיוני שלא בהסכמת המשלם.

2. במסגרת הקובלנה נטען כי המעשים בהם הורשעה מהווים התנהגות בדרך שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד והרשעה בעבירה שיש עמה קלון והאמור בהתאם להוראות סעיפים 15(1) ו-15(4) לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א-1981.
3. עיון בכתב האישום שצורף לקובלנה, כפי שתוקן במסגרת הסדר הטיעון, מעלה כי במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, הנאשמת שימשה אחות מוסמכת בביה"ח רמב"ם, כאשר החל מחודש 9/24 נשכרה על ידי משפחתו של קשיש, חולה סרטן שהוגדר על ידי המוסד לביטוח לאומי כנכה 100%, לצורך ליווי וטיפול בקשיש בשעות הלילה, כאשר גם לאחר שחרורו של הקשיש מביה"ח ביום 15.10.24, המשיכה המשפחה לשכור את שירותיה לצורך ליווי רפואי לטיפולים, בתמורה לשכר שנקבע מראש.
4. עוד עלה מכתב האישום כי לאחר שהקשיש נתן לה את פרטי הקשר ליישומון הבנק בטלפון הנייד שלו, עדכנה את מספר הטלפון שלה בחשבון הבנק של הקשיש, באופן שאפשר לה לבצע פעולות שונות בחשבונה, וכן בהמשך עדכנה את כרטיס האשראי של הקשיש ביישומון "אפל פיי" בטלפון הנייד שלה.
5. בהמשך לאמור, בתקופה מיום 16.9.24 ועד 22.11.24, בצעה עסקאות רבות בחשבון הבנק של הקשיש ובכלל זה הונאות בכרטיס החיוב, העברות בנקאיות ומשיכת כספים.
6. מכלול העסקאות שבוצעו על ידה בעשרות הזדמנויות, הסתכמו לסך כולל של כ-241,460.61 אש"ח (סעי' 11 לגזר הדין).
7. עוד ביחס לקשיש נוסף, עת שימשה הנקבלת אחות חדר מיון בביה"ח רמב"ם בחיפה, העתיקה הנקבלת את פרטי כרטיס האשראי שלו וביצעה בכרטיס החיוב עסקאות שונות שהסתכמו לסך כולל של 21,884.24 ₪.
8. הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה ב-5 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה של קבלת דבר במרמה, 4 עבירות של גניבה בידי עובד, 2 עבירות של שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום בכוונה להונות ובעבירה של נטילה או החזקת רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם.
9. יצוין כי עוד במסגרת תגובת הנקבלת לקובלנה, מיום 11.8.2025, הודתה הנקבלת בסעי' 1-7 לקובלנה אם כי הבהירה כי סוגיית הקלון אינה חד משמעית.
10. בגזר דין מיום 6.1.2026 הוטל על הנקבלת מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים בניכוי ימי המעצר; מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך שלוש שנים וכן תשלום פיצוי ליורשיו החוקיים של הקשיש. בימ"ש השלום, במסגרת גזר הדין, התייחס לתכליתן של עבירות המרמה, לצורך בהגנה על קניינו של הפרט ולפגיעה במעשי הנקבלת בערכים חברתיים בסיסיים, וכן לכך שעבירה של גניבה

ממעסיק יש בה גם ניצול יחסי האמון שנתן המעסיק בעובד, ובפרט אמורים הדברים כאשר המעסיק הינו קשיש, הנמנה על אוכלוסיה חלשה.

11. עוד הבהיר ביהמ"ש כי המדובר במעשים מכוערים שנעשו תוך ניצול מעמדה של הנקבלת כאחות מוסמכת, בפעולה יזומה, מתוכננת, מתוחכמת וערמומית, כאשר לא דובר במעידה חד פעמית אלא במעשים שחזרו על עצמם מספר חודשים, שנה אחר שנה על דרך של משיכת מזומנים, תשלום חובות ומיסים וזאת "לצד פינוקים בדמות ממתקים או גלידות, ולצד רכישות של מוצרי דיגיטל, תכשיטים בשווי עשרות אלפי שקלים, מוצרי חשמל בשווי עשרות אלפי שקלים, בגדים, מתנות, כלי בית, קוסמטיקה ומוצרי מזון...". לאור האמור גם קבע ביהמ"ש כי "קשה לקבל את טענת הנאשמת שלפיה דחק ומצוקה כלכלית והרצון להחזיר את חובותיה הם שעמדו בבסיס העבירות. אופי העסקאות מלמד כי הנאשמת השתמשה בכספם של הקשיש והקשיש הנוסף ועשתה בהם כבשלה לצרכי הנאה ומותרות ולא אך כדי לשלם את חובותיה" (סע' 11 לגזר הדין).

12. יצוין עוד כי ביהמ"ש הבהיר במסגרת גזר הדין, מנגד, כי לזכות הנקבלת עומדים שם שיקולים כגון הודאתה לאחר תיקון כתב האישום, הבעת החרטה, העדר עבר פלילי וכן נסיבותיה האישיות והתרשמות שירות המבחן כי היא בעלת מוטיבציה לערוך שינוי בחייה. עוד ניתן משקל לכך שפוטרה ממקום עבודתה לאור ביצוע העבירות וכי היא נתונה בעיצומו של הליך משמעותי, וכן לעובדה כי החזירה חלק ניכר מהכספים שגנבה. על אף האמור, מצא בימ"ש השלום כי לא מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם, ועוד קבע כי המלצת שירות המבחן אינה עומדת בהלימה למדיניות הענישה הנוהגת ובפרט כאשר עולה ממנה כי גם לאחר השתתפות ב-13 מפגשים קבוצתיים, הנקבלת מתקשה לשתף תכנים מורכבים, מתקשה לתת אמון בקבוצה, מקשה לקבל גבולות מילוליים ומגיבה באימפולסיביות מילולית, וכן כי עדיין קיים סיכוי להישנות עבירות דומות בעתיד כשביהמ"ש עוד קובע כי "אף לא שוכנעתי כי יש סיכוי של ממש שהנאשמת תשתקם..." (סע' 14 לגזר הדין).

הדיון בפני הוועדה

13. הדיון בפני הוועדה נדחה מספר פעמים בהסכמה, מטעמים שונים וכן לאור התמשכות ההליך הפלילי, כאשר ביום 29.1.26 התקיים דיון בפני ועדת המשמעת.

14. במעמד הדיון בפני הוועדה, הבהיר ב"כ הנקבלת כי הוא מסכים שהמעשים בהם הורשעה הנקבלת יש קלון וזאת על מנת לחסוך את הדיון בסוגיה זו.

15. הנקבלת עצמה אישרה במעמד הדיון כי היא מודה בכל סעיפי הקובלנה, ובמכלול העובדות המיוחסות לה במסגרת הקובלנה, תוך שהיא אישרה כי היא מבינה את המשמעות. בשים לב להודאתה כאמור לטעמנו יש להרשיעה בהתנהגות שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד וכן בהרשעה בעבירה שיש עמה קלון, בהתאם לסעיפים 15.1 ו-15.4 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות).

16. באשר לגזר הדין, נשמעו טיעונים מפי הצדדים.

טיעוני התביעה

17. התובעת, עו"ד אביה רבינוביץ טענה כי נסיבות המקרה מחייבות ביטול הרישיון. בין היתר, התייחסה בטיעוניה למספר האירועים בהם הנקבלת ביצעה מעשים, את העובדה כי מדובר בגניבות משני מטופלים שונים, שהשתרעו לאורך תקופת זמן ארוכה (בפער של שנה) ועוד ביקשה להדגיש מספר נקודות עיקריות כדלקמן:

- א. המדובר בניצול אכזרי של מטופל קשיש וחסר ישע, תוך פגיעה קשה באמון שניתן לה.
- ב. יש חשיבות לענישה מחמירה על מנת להרתיע מבצעי עבירה מהפגיעה באוכלוסיית הקשישים.
- ג. סכומי הגניבה מצטברים לסכום עתק העולה על רבע מיליון ₪, בעסקאות שבוצעו לאורך ימים ארוכים, מספר פעמים ביום, החל ממספר שקלים לעסקה ועד עסקאות של אלפי ₪.
- ד. טיב העסקאות אינו רק תשלום חובות, אלא גם רכישת מותרות.
- ה. הנקבלת לא עצרה ביוזמתה, לא הודתה ולא תיקנה את עצמה אלא לאחר שנתפסה.
- ו. הודאת הנקבלת לאחר מעצרה אינה אלא בבחינת "מעט מדי – מאוחר מדי".
- ז. עולה מתסקיר המבחן כי יש סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.
- ח. אם וככל שבעתיד תעבור הנקבלת הליך טיפולי, תוכל הנקבלת לפנות ולבקש כי יוחזר לה הרישיון.
- ט. יש חשיבות לענישה מחמירה על מנת לשמור על אמון הציבור במערכת, והאמור בפרט עת מקצוע הסיעוד הוא הלב או המהות של מקצוע הרפואה בשל האמון הרב בין המטופלים לבין המערכת הסיעודית כאשר עיקרון היסוד של העיסוק בסיעוד מושתת על אמינות ויושרה.
- י. הפגיעה בעבירה מסוג זה היא ביכולת של הציבור להפקיד להם את היקר להם לצוותים הסיעודיים וחשש המטופלים עצמם, כאשר יש אינטרס ציבורי לשמור על רמת אמון המאפשרת שיתוף פעולה בין המטופלים למטפלים.
- יא. עוד נטען על ידי התובעת כי הנקבלת במעשיה הביעה העדר כשירות מוחלט להמשך עיסוק בסיעוד.
- יב. באשר לתקדימים משפטיים, ציינה התביעה כי בעניינו של עלי ג'אבר בו הוחלט להטיל חצי שנת התליה, דובר באירוע של גניבת אלפים בודדים, משך ימים בודדים, כאשר הנקבל לא גנב מחסר ישע, ודיווח ביוזמתו על הגניבה והחזיר את הכסף, כאשר דווקא דוגמא זו מלמדת על החומרה שבה צריך לנקוט כלפי הנקבלת בענייננו. עוד נטען כי התליה לתקופה קצובה לא תותיר שיקול דעת כלשהו למשרד הבריאות ובתום התקופה הרישיון יוחזר אוטומטית, זאת בשונה מביטול הרישיון שאז יתאפשר למשרד הבריאות לשקול, על פי בקשת הנקבלת, וככל שתשכנע כי ניתן לשוב ולתת בה אמון, את החזרת הרישיון.
- יג. בשולי הדברים ציין התובע, כי עיון בתסקיר קצין המבחן מיום 27.11.2025 מעלה כי זה כולל אזכור גורמי סיכון כגון טראומות חיים בלתי מעובדות.

טיעוני הנקבלת

18. ב"כ הנקבלת, בטיעוניו, הבהיר כי אין מקום לביטול הרישיון לצמיתות, תוך סגירת הגולל, וכי אין סמכות כלשהי לחידוש רישיון לאחר ביטולו.

19. באשר לנקבלת, ציין כי בטרם החל בייצוגה, זו יוצגה על ידי עו"ד אחר שיעץ לה לטעון כי הוטרדה מינית וכי הסכומים נשוא ההליך הפלילי הינם פיצוי בגין אירוע זה, אלא שהנקבלת סירבה. לגוף הדברים טען כי הנקבלת ככל הנראה סובלת מהפרעה התנהגותית, ואולם על פניו לא היו כוונה או זדון במעשיה. עוד נטען כי הנפגעות האמיתיות הן חברות האשראי, שכן חברות הביטוח של חברות האשראי מחזירות את הכספים שנגנבו באמצעות כרטיס אשראי.

20. באשר לאופי העבירות, טען ב"כ הנקבלת כי החומרה העיקרית הינה באבדן האמון ולא דווקא בסכומי הגניבה, או בעצם הפגיעה הכלכלית. עם זאת, טען כי יש להבחין בין מעילה באמון הבאה לידי ביטוי בעצם הטיפול במטופל, לבין מעילה באמון שהינה כלכלית גרידא.

21. לדברי ב"כ הנקבלת, היא שילמה מחיר כבד נוכח התנהלותה. בין היתר, הופסקו לימודיה לתואר שני ולא ניתנה לה האפשרות להמשיך בלימודים למרות שנותרו מספר חודשים עד סיום הלימודים.

22. עוד צוין ביחס לנקבלת כי מגיל 14 עזבה את הבית והיא עצמאית; כי היא בחרה את המקצוע ובחרה את בעלה, וכי ביחס לרצף חייה ולהתנהלותה ללא רבב לאורך השנים, יש קושי להסביר את התנהגותה בעבירות נשוא כתב האישום. נטען עוד כי כלל המשפחה התגייסה לסייע לה בהחזרת הכספים תוך שימוש בסכומים שיועדו לנדונייה ולחתונה שבוטלה. הובהר כי כל הסכום לחברת כאל שולם בימים שלאחר המעצר, כי בנק לאומי השתמש בסכומים שבחשבון וכי נותר חוב של 80 אש"ח המוחזר בתשלומים.

23. ביחס לפסה"ד של בימ"ש השלום, הובהר כי הוגש לגביו ערעור, וזאת בין היתר בשים לב לכך שגזר הדין מנוגד להמלצת שירות המבחן לאפשר לה ללכת בדרך של שיקום ולבצע עבודות שירות או שלי"צ. הובהר כי הנקבלת הודתה מיד בתחילת ההליכים הפליליים, כי היא לוקחת אחריות על מעשיה ונכונה לשלם מחיר. עוד הובהר כי הנקבלת פגשה את בני משפחתו של המטופל הקשיש לאחר שנפטר, והם קיבלו את סליחתה לאור הקשר העמוק שהיה איתה. צוין כי הנקבלת פוטרה מעבודתה ברמב"ם, הושעתה מכל עבודה, תחילה במסגרת ההליך הפלילי ולאחר מכן במסגרת ההתחייבות בהליך הקובלנה שבפנינו, וכי היא נדרשת לעבוד לפרנסתה בעבודות שונות שאינן בתחום המקצוע, כך שהיא חווה מדי יום את ההשפלה בעצם הידיעה של הסביבה על הרשעתה. עוד צוין כי הנקבלת היתה מועמדת לקביעות ברמב"ם, כי היו לה מכתבי המלצה מעולים וכי היו לה חמש שנות ניסיון מקצועי כאחות, ללא רבב.

24. באשר למתחם הענישה, ציין ב"כ הנקבלת כי הענישה החמורה ביותר במקרה של גניבה היתה של התליה לחמש שנים, הגם כי ישנה ענישה פחותה משמעותית של מספר חודשים. ביחס לאפשרות לבטל את הרישיון כך שלאחר מכן תגיש הנקבלת בקשה לחדשו, הבהיר ב"כ הנקבלת כאמור לעיל כי אין מנגנון כאמור בחוק, וכי אין הצדקה לביטול הרישיון לצמיתות.

25. עוד לדבריו, לפי התסקיר של קצינת המבחן, המסוכנות של הנקבלת ירדה, יש שיקום. הובהר כי הנקבלת בהיריון בשבוע 11, וכן כי עשתה שירות לאומי של שנה בבית חולים העמק, ואביה אף הוא התנדב כנהג בתקופת הלחימה בעזה.

26. אביה של הנקבלת דיבר אף הוא וציין כי בתו נקלעה לקשיים בעקבות הסתבכות עם סוכן רכב, כי המשפחה לא ידעה דבר עד שלדבריו "התפצץ הבלון" וכן כי החובות שולמו ומחכים לבנק שגם עמו אמורים להגיע להסדר. הנקבלת עצמה דיברה אל הועדה. ציינה כי עשתה שירות לאומי בבית חולים העמק, למדה לימודי אחות מוסמכת בבני ציון, וסיימה אותם בהצלחה, ולאחריהם התקבלה לעבודה בבני ציון, ועבדה במקביל בבני ציון וברמב"ם. עוד ציינה כי יבדה בבית החולים כסטודנטית ולאחר קבלת התעודה המשיכה לעבוד תוך כדי השלמת תואר ראשון באוניברסיטת חיפה. ציינה כי במקביל לעבודתה בביה"ח ביצעה שעות נוספות במשרד הבריאות ופנו אליה כדי שתקבל תקן של מנהלת מרפאה, אלא שהקידום נעצר לאור האירועים נשוא הקובלנה. היא ציינה כי היתה שרויה במצב כלכלי מאוד קשה, כי מעשיה השתרעו על חודש אחד בלבד באוקטובר עד נובמבר, וכי לפני האירוע עבדה עם הקשיש למעלה משנה. עוד ציינה כי חלק מהאירועים אינה זוכרת וכי היא מכירה בחומרת מעשיה, ובכך שלא ניתן לתרץ אותו במצבה הכלכלי. עוד הבהירה כי עשתה טעות וכי אינה יוצאת כמעט מהבית לאור האירוע, כאשר לדבריה **"מה שנשאר לי זה התעודה שהיא לא ידוע אם אני אשאר או לא"**. לגבי ההליך מול שירות המבחן ציינה כי במסגרת התהליך נבדקת ומטופלת הסיבה שגרמה לה להגיע למצב, וכן ציינה כי הלכה לטיפולים פסיכולוגיים. לגבי הקשר עם הקשיש ציינה היתה בקשר מאוד טוב איתו, וכי הוא עצמו נתן לה את פרטי המשתמש של הבנק. היא ציינה כי בטרם התגלה המקרה כבר הכינה מכתב התנצלות לקשיש והתכוונה להחזיר לו הכל, אך לא הספיקה. גם הנקבלת חזרה על כך שעורך דין אחר אליו פנתה, הציע לה לטעון כי הקשיש ניצל אותה מינית ולכן שילם לה אך היא לא הסכימה, מאחר והכירה בטעותה ורצתה לשלם על הטעות. לדבריה עד היום היא משלמת על הטעות.

27. ב"כ הנקבלת סיכם את דבריו וביקש כי תינתן מידת הרחמים והתקווה, על מנת לאפשר לנקבלת ללכת הנתיב מתוקן. עוד ביקש כי תילקח בחשבון העובדה כי מזה שנה היא אינה עובדת בפועל לאור ההליכים.

28. בהמשך לדיון בועדה, הומצא על ידי ב"כ הנקבלת תסקיר שירות המבחן מיום 27.11.2025. עיון בתסקיר שירות המבחן מעלה כי הנקבלת היתה נתונה לצו סיקוח מעצר למשך 6 חודשים, שהסתיים ביום 11.9.25 ואשר במסגרתו שולבה הנקבלת בקבוצת נשים עוברות חוק. מהתסקיר עולה כי אין לנקבלת הרשעות קודמות כלשהן, כי הנקבלת הביעה חרטה ובושה בגין מעשיה, וכן גילתה אמפטיה כלפי המתלונן. צוין כי הנקבלת הביעה נכונות להמשיך ולפעול לשינוי במסגרת טיפולית.

29. באשר להערכת הסיכון של הנקבלת, צוין בתסקיר שירות המבחן, כי הנקבלת בעלת יכולות תפקודיות, והפגינה לאורך החיים יציבות במגוון תחומים. עוד צוין כי זוהו מוקדים מרכזיים המגבירים סיכון לעבריות, ומוקדים אחרים המקדמים סיכוי לשיקום, כאשר בשקלול הגורמים נמצא כי **"קיים סיכון להישנות עבירות דומות מצידה של גופראן בעתיד, ולהערכתנו, ביכולתו של סיכון זה לפחות אף יותר בהינתן המשך שילובה בקבוצה טיפולית בשירותנו"**. כאשר לאור האמור

גם הומלץ על ענישה בדמות צו מבחן לפרק זמן של 12 חודשים ועל הטלת ענישה חינוכית ושיקומית. כאמור לעיל, המלצה זו לא התקבלה על ידי ביהמ"ש שמצא לנכון להטיל על הנקבלת עונש מאסר בפועל.

דיון והמלצה

30. כעולה מפרוטוקול הדיון, הועדה הרשיעה את הנקבלת על פי הודאתה, בעובדות ובעבירות שיוחסו לה במסגרת הקובלנה, עבירות של התנהגות שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד והרשעה בעבירה שיש עמה קלון, והאמור בהתאם להוראות סעיפים 15(1) ו-15(4) לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות).

31. בהתאם לגזר הדין אמורה היתה הנקבלת להתחיל בריצוי עונש מאסר וזאת ביום 1.2.2026.

32. הועדה אשר קיימה דיון בעניינה של הנקבלת, מצאה חומרה יתרה במעשי הנקבלת, אשר כמשתקף מגזר הדין בהליך הפלילי, השתרעו על פני שתי תקופות, האחת נמשכה 3 חודשים בין 9.9.23 ועד 9.12.23 ובמהלכה עשתה שימוש בפרטי כרטיס אשראי ב-80 הזדמנויות שונות, בסכום כולל של 21,884 ₪, והשניה נמשכה כחודשיים בין 16.9.24 ל-22.11.24, ובמהלכה ביצעה הנקבלת עשרות עסקאות בחשבון הבנק של קשיש, על דרך של העברות בנקאיות, משיכת מזומנים, תשלומים שונים בבתי עסק ובהוראות קבע, וזאת בסך כולל של 241,470 ₪.

33. מדובר בשורה ארוכה של עסקאות, שרובן בוצעו לגבי מטופל אשר הנקבלת נשכרה על ידי בני משפחתו לטפל בו, ואשר המטופל יחד עם בני משפחתו נתנו בה את אמונם.

34. גם ב"כ הנקבלת אישר, בהגנותו, כי מדובר בעבירות הנושאות עמן קלון, ויצוין כי לעמדת הועדה לא יכולה להיות מחלוקת כי מדובר בהתנהגות שאינה הולמת עובדת סיעוד.

35. גם לא ניתן להתעלם מכך שהעסקאות בוצעו במהלך עבודתה הרגיל של הנקבלת, וזאת באופן שיטתי, תוך ניצול האמון שניתן בה על ידי קשיש חסר ישע בו נשכרה לטפל.

36. הועדה סבורה, כי יש לדחות טענות הנקבלת לפיהן העסקאות בוצעו על רקע מצוקתה הכלכלית, ולא ניתן לומר, בשים לב לטיב העסקאות שרובן נושאות אופי של מותרות ולא רק הוצאות מחוייבות המציאות, כי יש ליתן משקל למצוקה כלכלית כמצדיקה הקלה במתחם הענישה. האמור גם מתיישב עם עמדת ביהמ"ש בהליך הפלילי.

37. יובהר עוד, כי בבואה של הועדה לשקול מה מתחם הענישה המתאים במקרה דנן, על הועדה לשים דגש על תכלית הדין המשמעת, אשר נועד להגן על השירות הציבורי, ובענייננו – מקצוע הסיעוד, ולהרתיע אחרים מהתנהגות שאינה הולמת, ואינה מתיישבת עם המצופה מעובד במקצוע הסיעוד.

38. אמנם, טען ב"כ הנקבלת, כי לא מדובר בעבירה של הפרת החובה המקצועית לטפל בקשיש, ואולם לא ניתן שלא לתת משקל להפרה הבוטה של אמון המטופל ובני משפחתו, והאמור בפרט עת מדובר

בשירותים שהנקבלת נשכרה לבצעם באופן אישי על ידי המטופל ומשפחתו. מבלי לגרוע מהאמור, לא התעלמה הועדה מכנות החרטה שהביעה הנקבלת, בין בעצמה ובין באמצעות בא כוחה, וכפי שהדברים משתקפים גם מתסקיר שירות המבחן.

39. לטעמה של הועדה, היקף מעשי הגניבה, וכמות הפעולות שבוצעו על ידי הנקבלת, גם אם בתוך תקופות קצרות של מספר חודשים, מלמד כשלעצמו על חומרת המעשים. על כך יש להוסיף את היקף הגניבה, בסך כולל של כ-260 אש"ח, ואת טיב מעשי הגניבה כאמור לעיל שברובם נועדו לשרת מותרות או הנאות החיים ולא צרכי בסיס.

40. הנקבלת הביעה חרטה, והועדה התרשמה כי מדובר בחרטה כנה, אלא שאין די בכך.

41. כך, מצאה הועדה כי מכלול הנסיבות, למרות החרטה העמוקה שהביעה הנקבלת וטיעוניה האישיים, כל זאת גם בצד ההיסטוריה נטולת הרבב לכאורה של הנקבלת, מצדיקים החמרה בעניינה של הנקבלת גם ביחס לפסיקות הקיימות, וזאת על מנת להרתיע מטפלים נוספים מביצוע עבירות כאמור, תוך ניצול מעמדם בד בבד עם חולשת המטופלים. אמנם, לא מדובר בהפרת חובתה של הנקבלת בעצם הטיפול הרפואי או הסייעותי הניתן על ידה, ולהבנתנו אין מחלוקת כי דובר בטיפול מסור. יחד עם זאת, לא יכולה להיות מחלוקת כי מעשי העבירה נעשו תחת ההבנה כי מדובר במטופל חסר ישע אשר נתן את אמונו בנקבלת.

42. גם טיב העסקאות לא נעלם מעיני הועדה, וכאמור מדובר בעשרות עסקאות, במנעד רחב, החל מרכישת משקה במכונות אוטומטיות דרך תשלום חובות, וכלה ברכישת תכשיטים בשווי אלפי ₪. כאשר לא ניתן להתעלם מהפגיעה הקשה באמון שניתן על ידי המטופל ובני משפחתו, זאת עת מדובר במטופל שנתון היה, במובן מסוים, לחסדיה של הנקבלת, אשר מצאה לנכון לנצל תלות זו והאמון שנתן בה לצורך ביצוע מעשי הגניבה.

43. על מנת לבחון את האופן בו יש להתייחס לגניבה ממטופל חסר ישע, פנינו לבחון גם את התייחסות הערכאות השונות, הן בדיון המשמעתי והן בדיון הפלילי.

44. בין היתר, בעניינה של אליונורה קפליצקי (ת"פ (שלום ק"ש) 62157-12-16 **מדינת ישראל נ' אליונורה טפליצקי**; נבו מיום 3.11.2022) – מדריכה שיקומית אשר הורשעה במשיכת מזומנים באמצעות כרטיס אשראי שנטלה מהמתלונן, ב-62 משיכות מזומן שהצטברו לסך כולל של 136 אש"ח, הובהר, בין היתר, כי:

"עבירות הגניבה מגינות על הזכות לקניין אישי. רכושו של אדם וקניינו נחוצים לו לקיום חייו, לתכליות מעשיות ולהנאה. החזקה ברכוש השייך לאדם הנה זכות יסוד בסיסית נפרדת ועצמאית, שעומדת בשורה אחת עם הזכות לחרות והזכות לכבוד. גניבה מאדם פוגעת בזכותו על רכושו וביכולתו להנות מרכוש זה ולתכנן את חייו על פי נתוני משאביו. גניבה בידי עובד פוגעת, בנוסף על הפגיעה הרכושית, גם ביחסי אמון מיוחדים, אשר עובד נהנה מהם, ואשר מאפשרים

גישה ללא מחסומים לרכוש פרטי. פגיעה באמון, וגניבה על ידי מי שנהנה מאמון זה, גורמת, בנוסף לנזק הרכושי, גם לעלבון, לפגיעה באמון בבני אדם, ולעוגמת נפש. לגניבה בידי עובד, במקרה זה על ידי עובדת בתחום הטיפול במוגבלים, גם תוצאות רוחב חברתיות זחלות. מקרים מסוג זה גורמים לפיחות באמון הכללי הניתן לגורמי טיפול ושרות, ומדובר בנזק רחב לחברה. יחסי האמון המהווים כר פורה לגניבה בידי עובד, הופכים עבירות אלה לקשות לחשיפה, ולא פעם, במקרה זה הנו דוגמא לכך, מבוצעות עבירות אלה על פני תקופה ממושכת, תוך הגדלת הנזק, ותוך ניצול."

45. עוד נפסק (ת"פ (שלום ב"ש) 18836-01-21 מדינת ישראל נ' מוניק ביטון (נבו 12.9.2022) כי:

"הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשמת במקרה זה הינם פגיעה בקניינו של המתלונן, בביטחונו האישי ובשלוות רוחו, יש לתת הדעת לכך שבעת ביצוע המעשים שימשה הנאשמת כמטפלת סיעודית, היא ניצלה האמון שנתנו בה המתלונן ובני משפחתו וגנבה הכספים מחדרו של המתלונן. נסיבות המקרה מלמדות על חומרה, שכן העבירה בוצעה מספר פעמים, הסכום המצטבר של הגניבה הינו רב, 40,000 ₪. עיון בהצהרת נפגע העבירה מעיד כאלף מילים על הפגיעה שנגרמה לו, במישור הכלכלי ובמישור הנפשי. 13. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ממשית, הנאשמת ניצלה כוחה ומעמדה כמטפלת במתלונן ופגעה באמונו, תוך פגיעה בצו המוסרי "והדרת פני זקן", ובעניין זה ראו התייחסות בפסיקה בע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל: "גניבה בדרכי עורמה מקשישים הינה מן המעשים הנקלים ביותר ויש בה מימד חמור שבעתיים מכל מעשה גניבה אחר. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוסס מעל מעשים קשים אלו. זהו אותו פן אשר מזעזע את הנפש ומעורר את סלידתנו העמוקה, שכן מצווים אנו לערך העליון של "והדרת פני זקן" (ויקרא י"ט לב'). אשר על כן מצווים בתי המשפט להכביד את ידיהם כנגד אלו הרומסים ברגל גסה את ביטחונם האישי של הקשישים וגוזלים את רכושם בדרכים נלוזות. חייבים אנו להיות מגן של ברזל לאותם קשישים, למען יורתעו מבצעי עבירה בכוח מלפגוע באוכלוסיה זו".

46. דברים אלו יפים גם לעניינו, וגם במישור המשמעותי.

47. סקירת החלטות קודמות, בין של ועדות המשמעת למקצועות הבריאות השונים ובין של ערכאות משמעותיות אחרות, העלתה כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי התליה ועד מספר שנים.

48. כך, על הרוקח אחמד זייד, הוטל עונש כולל של 6 חודשי התליה ו-6 חודשי התליה על תנאי לתקופה בת שלוש שנים, לאחר שהורשע בעבירה של גניבה ממעביד ב-123 מקרים שהסתכמו לסך כולל של 6,804 ₪ (בד"מ 2/2/25, מיום 18.5.2025).

49. על האחות ראויה מסרי (בד"מ 3/1/24) אשר הורשעה בגניבת כדורים מסוג בונדורמין מבי"ח תל השומר, תוך התחזות לאחות עובדת ביה"ח, הוטל עונש של שנה התליה.

50. על הרוקח ולרי סונויוב, אשר גנב 160 קופסאות ריטלין מבית המרקחת בו עבד, לאורך זמן ותוך התמכרות לסמים, הוטל אמצעי משמעת של התליית רישיונו לעסוק כרוקח למשך תקופה בת שנתיים וחצי.

51. על האח עלי ג'אבר (בד"מ 2/11/22 מיום 7.5.23, אשר הורשע בהעתקת פרטי כרטיסי אשראי וגניבה במספר עסקאות בסכום כולל של כ-8,000 ₪ הוטל עונש של 6 חודשי התליית רישיון. באותו מקרה ניתן משקל לכך שהנקבל עצמו דיווח על העבירה באחד מבין המקרים, והביע חרטה על מעשיו.

52. אמנם, לא מצאנו בהחלטות מקרה דומה הכולל את מלוא נסיבות העבירה שבפנינו, ובכלל זה, גניבה ממטופל חסר ישע, ביצוע עשרות עסקאות מחשבון הבנק שלו, ובסכומים המצטברים לסך העולה על רבע מיליון ₪. עם זאת, לאחר ששקלנו את בקשת התביעה להטיל על הנקבלת עונש של ביטול רישיונה של הנקבלת, לא מצאנו לנכון, גם בנסיבות החמורות המוצגות לעיל, לאחר ששקלנו הדברים, לבטל רישיונה, וזאת על בסיס עיקרון אחידות הענישה, ומשרף הענישה בעבירות גניבה מתייחס לחודשים ספורים בלבד ובמקרים קיצוניים מתייחס להתליה לתקופה ממושכת יותר, כך לדוגמה במקרים של גניבת תרופות כמפורט לעיל.

53. יצוין כי בחנו גם את טיב העבירות שבהן הוחלט על ביטול רישיון של עובדים בתחום הסיעוד, כאשר הועדה מצאה כי אמצעי משמעת זה הוטל במקרים שלטעמנו חמורים משמעותית, כגון במקרים בהם ביצעו הנקבלים עבירות מין באופן שלימד כי מדובר במי שאינו בעל האחריות לעסוק במקצוע הסיעוד (ר' לדוגמה בד"מ 1/7/23 בעניינו של האח אורן חנניב מיום 12.2.2024; וכן בעניינו של האח ידידיה ג'ד אלן גרינוולד), וכך גם במקרים אחרים בהם עלתה פגיעה בבסיס עבודת הסיעוד.

54. בבואנו לשקול נסיבות המקרה שבפנינו, באיזון בין חומרת העבירה של גניבה מקשיש חסר ישע, ניצול מעמדה של הנקבלת כאחות מטפלת, כמו גם היקף העבירה, לבין נסיבותיה האישיות של הנקבלת, ההשלכות שנגזרו עליה מעצם הרשעתה, וזאת אל מול העבר החיובי שלה בעבודתה, כל זאת תוך מתן משקל לעיקרון אחידות הענישה, מצאה הועדה להמליץ כי יוטל על הנקבלת אמצעי המשמעת המפורט להלן:

התליית רישיונה לתקופה בת 24 חודשים שיימנו החל ממועד מתן תוקף של החלטה להמלצה דנן.

55. הועדה תקווה, כי בכך יינתן משקל, מחד, לחומרת העבירות שביצעה הנקבלת, ומאידך יתאפשר לה, גם בשים לב לעברה הנקי ולגילה הצעיר, לשקם עצמה ולשוב לתרום במסגרת עבודתה כאחות.

לימור אייזנברג	תמר וכטר	רעות שגיב-גרטלר, עו"ד
יו"ר הועדה	נציגת הסתדרות האחים והאחיות	נציגת היועצת המשפטית לממשלה